

Dvě procházky létem

I.

Zkusil jsem
uchodit ten břinkot,
přítom pěkně dostal důtkami po zádech,
a dnes už pod slunce nevylezu.

Když
horkovzdušná skeč
vykonává vtip,
pocítíte stud,
až zalije vás pot,
a takovou klec,
že třeba vše svléct,
a jsou vám celkem fuk
uštěpačná hmm,
vlastně je to fér,
mají na to věk,
holky.

II.

Jejich nohy jsou dlouhé,
i den je moc dlouhý,
proto se pohybuji vstříc tmě,

mrknutím očí polykám kočku,
která si hraje s uloveným ptákem,
hrdlem slinu chutnající
po džusu s okurkovým lákem,

ale svět je k posrání krásný!,

křičí chlapec, jehož mrazí úlevou,
a hází po mě klacek
tvrdý tak, že ho nezlomím.

Dívka se balí do deky,
přeci jen je ještě světlo.